

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плъвенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Нашитъ противници.

Както всекога въ българската политическа история най-важнитъ политически моменти да се изживяватъ всрѣдъ отровна политическа атмосфера се повтарятъ и днесъ. Интригата, псувнитъ, суетната и праздна самонадѣяностъ отъ лѣво и дѣсно сж пустнати отново въ плъвенъ ходъ. Старото вони, миреше, то се разлага и не може да търпи край себе си единъ неопетненъ организъмъ, който има всички шансъ да спечели. Оты друга страна нѣкои лѣвичари сж се провалили отдавна съ разума въ политиката Интереситъ на народа, къртовската работа за тѣхното запазване е замѣнена съ пищаната фраза и самохвалства, които въ основата си криятъ по-скоро лозунга „да живѣе партията и нейнитъ водители“, отколкото „да живѣе българския народъ“.

Нашата партия издигайки послѣдния лозунгъ по-високо отъ всеки другъ пжтъ, е поставена въ положение да се брани и отъ лѣво и отъ дѣсно. Току що заглъхватъ агакитѣ противъ нея за грѣховетъ на шефовеѣ на дирекцията за С. Г. и О. П. започнатата тѣзи за вжтрѣшното м-во. Огы какъ др. Пастуховъ зае това министерство, което развали смѣткитѣ прѣди всичко на демократитѣ, послѣднитѣ заставаха на чело на борбата противъ насъ отъ дѣсно и не се спиратъ прѣдъ нищо. Тѣмъ се намѣриха сподвижници отъ лѣво въ лицето на старомодното революционно фразьорство на тѣснитѣ. Тѣзи двѣ партии изпадатъ въ делиреумъ прѣдъ факта, че вжтрѣшното министерство е въ ржцѣтъ на обединенъ социалистъ. И иматъ право. Никой не губи тѣй много отъ това, както демократитѣ и тѣснитѣ Първитѣ губятъ защото тѣмъ се отне най-важния инструментъ за създаване на партията имъ, вторитѣ, защото др. министръ доколкото това е въ зависимостъ отъ волята на човѣка, прѣмахва едно слѣдъ друго всички условия, които инжектираха до сега тѣснияцината. Единитѣ губятъ защото властта не е въ ржцѣтъ имъ, другитѣ — защото не е такава, каквато тѣмъ се иска, за да могатъ да агитиратъ, както сж свикнали.

Но нито единитѣ нито другитѣ могатъ да укажатъ на факти, които дѣйствително да упорочаватъ нашата партия. Това най-ясно личи огы прозвѣкитѣ на тѣснитѣ, които не отиватъ по-далечъ отъ това да кажатъ „полицейска партия“. А демократитѣ, немощейки да се противопоставятъ съ нѣщо по-сериозно, разгрѣщатъ архивитѣ си за да търсятъ кога др. Сакжзовъ щѣлъ да става министръ, за да посочатъ това на тѣснитѣ и да се поставятъ напълно въ ролята си на интриганти. Прословутата рѣчь на демократическия шефъ Малиновъ, отъ когото българското общество очакваше да чуе опрѣдѣлено, кой е виновника за войнитѣ и погрома и каква е била неговата политика въ борбата съ тия виновници, не бѣ друго нищо, освѣнъ една интрига между тѣсни и обединени. И тая тешка интрига всички разбиратъ, освѣнъ тѣснитѣ. Това личи и отъ коментаритѣ, които демократическия печатъ даде на рѣчята отговоръ, която др. Сакжзовъ при несъмнѣнна политическа ерудиция държа наскоро въ София. Демократитѣ искатъ да докажатъ на всѣка цѣна че др. Сакжзовъ е билъ една нощъ — да се заблѣжи! — министръ. Каква връзка има отъ погромцицитѣ на България, тѣ не казватъ защото не могатъ да го

обвинятъ въ нищо. Малиновъ не казва нищо и за онава, което всички очакваха да каже. При наличността на писмото на Генадиева — Радославовъ и Тончевъ и при единъ царъ съ развързани ржцѣ, развързани отъ сжщия Малиновъ съ чл. 17, пита се какво направи той въ борба съ тоя царъ, а не дали др. Сакжзовъ е билъ една нощъ министръ, или не. Той не казва, обаче, нищо за това, защото и не е мислил да се бори съ Фердинандъ. Той не е мислил сжщо и че, ако др. Сакжзовъ бѣ влѣзълъ въ кабинета тогава, всичко би трѣгнало по медъ и масло. Малиновъ е много по-ловкъ, защото знае че отъ него има по-глупаши. Той знае, че такъвъ аргументъ, т. е. че др. Сакжзовъ е „билъ министръ“ при Фердинанда е добръ дошелъ за тѣснитѣ и че тѣ съ охота ще започнатъ да го размазватъ и надуватъ, а съ това може да се постигне само една цѣль: да се внесе по-голъмо разединение между тѣсни и обединени, да се разразатъ по-с-лно борбитѣ между тѣхъ, та по такъвъ начинъ да може неговата партия отново да изплува на повърхността. И тѣснитѣ се оловиха на вѣдицата на Малинова и започнаха своитѣ размазии. Тѣ не схващатъ че съ тия размазии вършатъ чуждо дѣло. Тѣ не схващатъ сжщо, че това не може да бжде политически аргументъ. Тѣхнитѣ политически моралъ е равенъ на политическото имъ съзнание. То е нужно г-ну Малинову, но не и на българскитѣ работенъ народъ.

Такава е стойността на досегашнитѣ аргументи на нашитѣ политически противници. Тя може да се изрази въ двѣ думи: демократитѣ интригуватъ — тѣснитѣ псуватъ. Нашата партия, обаче, нито интригува, нито псува, нито пкъ интригитѣ и псувнитѣ на другитѣ могатъ да я докоснатъ. Тя е партията на дѣлото и съ дѣла се стрѣми да докаже на българскитѣ народъ и работникъ своята сила. Съ дѣла тя излиза и прѣдъ българския избираателъ, дѣла за прѣмахване на котерийността, дѣла за извличането на България изъ пропастьта, въ която я хвърлиха интригантитѣ и псувачитѣ. За това тя апелира за съдѣйствие и само къмъ онѣзи граждани, които не мислятъ, че България ще бжде изведена до добръ край, чрѣзъ интригантски спортове, а чрѣзъ дѣло.

D.

Фондъ „Червено знаме“

с. Т. Тръстеникъ никоп. 1. Методи Цаковъ 2 лв. 2. Стоянъ Хайрянковъ 5 лв. всичко 7 лв. Плъвенъ Иосифъ Яковъ 200 лв.

Всичко 207 лв.

Отъ миналий брой 4210*20 лв.

Всичко 4417*20 лв.

Кооперация „НАРОДЪ“ -- Плъвенъ

Съобщава на своитѣ членове, че продава:

Манифактурни стоки

по цѣни опрѣдѣлени отъ комитета за С. Г. О. Прѣвидливостъ. Манифактурния магазинъ се помѣщава до книжарн. на Ангелъ М. Мариновъ.

Въ колониялния магазинъ се продава: кафе, сирене, бобъ, сапуни, леблебии, вжжета, вѣрви, метли, червенъ пиперъ и др.

P. I.

Тѣсни и широки.

Не въ едно събрание, особено по селата, слушателитѣ сж изявили желание да имъ се поговори по-обширно върху разликата между тѣсни и широки социалисти. Маситѣ съ негодувание си спомнятъ старитѣ партии, тѣ се отрѣсватъ вече отъ тѣхъ, тѣ сж спечелени за социализма, за тѣхния спасителъ, но прѣдъ тѣхъ се явяватъ два сорта социалисти и тѣ желаятъ да разбератъ по смисленното, по разумното, та него да пригърнатъ. Да отговоримъ на тая нужда е цѣльта на настоящитѣ ни блѣжки.

Основната програма на тѣсни и широки е дословно сжща. И единитѣ и другитѣ цѣлятъ прѣмахване експлоатацията и потисничеството на човѣкъ отъ човѣка, на класа отъ класа и народъ отъ народъ.

Социалиститѣ искатъ да наредятъ живота, че всички да се трудятъ и всички да използватъ богатата на този трудъ. Социалиститѣ искатъ да създадатъ единъ животъ на радостъ и удоволствие и то тукъ, долу на земята, а се на онзи свѣтъ, както проповѣдватъ владици и попове. Ада за достигането на този идеалъ се посочватъ разни пжтица. Тѣсни и широки се различаватъ тѣкмо по пжтищата, които слѣдватъ за достигане едно и сжщо нѣщо.

Широкитѣ се борятъ за бждащето, но не забравятъ настоящето. Тѣ се борятъ за прѣмахване днешния буржуазенъ строй, основанъ на експлоатация и потисничество, на военщина, съсипателна данъчна система, тайна дипломация и пр. Тѣ се борятъ за много, но ако многото не могатъ изведнажъ да получатъ, не се отказватъ отъ малкото. Тѣ смѣтатъ че до постигане своя идеалъ не бива да проспиватъ врѣмето и съ скръстени ржцѣ и сухи декламации да чакатъ социалистическото общество да се сътвори въ единъ мигъ. Тѣ смѣтатъ че всѣка и най-малка придобивка въ полза на народа изтрѣгната отъ неговитѣ потисници е една крачка къмъ социализма. Тѣ знаятъ че отъ съвсѣмъ прости и невѣжи хора социализмътъ не може да се осъществи, затова се борятъ за постоянна просвѣта на народа за да бжде той готовъ да схване и разбере защо се бори и кждѣ отива. Широкиѣ социалисти се грижатъ сжщо за подобрѣние всѣчески положението на народа, защото само единъ народъ съ благосъстояние, може да има врѣме и срѣдства за просвѣта и съзнание. Ето защо тѣхъ ще ги видите всѣкждѣ дѣто има да се цѣри народна болка или да се гради народоползна работа.

Широкитѣ социалисти знаятъ на кждѣ ни води живота. Тѣ знаятъ, че социализма ще се наложи и безъ да го искаме ние и за това безъ да се прѣдаватъ на мечти и блѣнове за далечното, гледатъ повече днешното.

Тѣ знаятъ, че социализма се върши не съ приказки, а съ дѣло и че по-важна е една дѣйствителностъ-подобрѣние участъта народна, отколкото дужина хубави резолюции, както бѣше казалъ на врѣмето си К. Марксъ.

Свѣсѣмъ по другъ пжтъ вървятъ тѣснитѣ социалисти въ България. Тѣ мислятъ постоянно за бждащето и проспиватъ настоящето. Послѣдното за тѣхъ е дребно и нишожно и не заслужава внимание. Поради това устрѣмили постоянно зрѣнието си въ блѣска на идеала, щомъ нѣкога пожелаятъ да ви-

дятъ прѣдъ себе си, погледятъ имъ се заслѣпява и тѣ се прѣпъватъ въ мрака на настоящето. Малкитѣ придѣлки въ полза на работящитѣ тѣ гледатъ съ прѣзрение, защото тѣзи придобивки били прахъ въ очитѣ му, били залъгалки, които отвлечали вниманието му отъ голѣмата цѣль. Тѣ искатъ всичко или нищо. И понеже всичко изведнажъ не може да се получи, тѣ се задоволяватъ винаги съ нищото. Огы 16 години, откакто сжществуватъ, тѣ не сж придобили нищо въ полза на тозъ народъ. Но това не ги плаши. Тѣ се чувствуватъ винаги доволни когато тѣхното искане въ народното събрание или общински и окръжни съвѣти пропадне, защото това имъ помага да демагогствуватъ. Въ такъвъ случай тѣ казватъ на лековѣрнитѣ работници и селяни: „Ето на, вижте, всички останали партии сж противъ Васъ, и даже широкитѣ защото никой не се съгласи на нашитѣ прѣдложения“. Разбира се, че тѣ никога не казватъ че исканията имъ обикновено сж невъзможни за осъществяването въ момента, и че тѣ тѣкмо затова ги прѣдвяватъ, защото знаятъ че ще бждатъ отхвърлени като неосъществими и ще може да залъгатъ наивнитѣ слѣдъ това, за да се засилва партийката имъ. А че работници, че трудящ се народъ ще изгубятъ въ момента, ако се водятъ по този умъ, това тѣснитѣ не интересова, защото тѣ се водятъ отъ правилото: „Колкото по-злъ толкозъ по-добръ“ т. е. колкото повече работници и селяни теглятъ отъ разсипначескитѣ управления, толкозъ по-добръ защото толкозъ по-скоро ще се съзнаятъ. Тѣснитѣ очакватъ по този начинъ засилване социализма и реформиране обществото отъ една гледующа маса, тѣнеща въ мизерия и духовенъ мракъ. Но гладни и невѣжи маси сж неспособни за създаване по-идеално и справедливо общество. Тѣ могатъ да разрушатъ сжществуещото, затова историята изобилствува съ примѣри, но да създадатъ новото сж се оказали винаги негодни. Затова и основателитѣ на научния социализмъ градиха неговото бждаще върху едно работничество производително и просвѣтено.

Социализмътъ е учение въ защита на работничитѣ. Въ голѣмитѣ европейски държави болшинството отъ населението сега сж работници по фабрики, мини, магазини и пр. които нѣматъ нищо освѣнъ двѣ ржцѣ. Хиляди работници работятъ за да трупатъ богатства за едного; милиони създаватъ купища злато за шепя експлоататори и капиталисти. Социализмътъ учи че тѣзи фабрики, мини и други прѣдприятия трѣбва да станатъ общи, та богатствата трупани отъ потѣта на тѣзи милиони работници да отиватъ пакъ въ тѣхна, въ обществена полза. Нашата страна както всички вѣрви изъ тоя пжтъ. И тая нѣкога ще стане съ болшенство работници и малцинство капиталисти и експлоататори. Но сега ние сме още на задъ, както сж били прѣди десетки години европейскитѣ държави. Ние сме още дребно-земледѣлческа страна, още селски народъ въ своето болшинство. За да възтържествува социализмътъ напълно трѣбва да се създадатъ за това нужнитѣ условия: болшенството отъ населението да сж наемници, а останалата частъ експлоататори. Тогава работничитѣ, ако буржуазията не отстъпи доброволно управлението на трудящитѣ се, ще обявятъ революция, ще експро-

